

İslam İle Demokrasiyi Meczetmek Bal İle Şarabı Karıştırmak Gibidir!

Eski Bakan ve İslami Hareketin Lideri Sena Hamad el-Ivad, halkın istediğini özgürce seçebileceği seçimler yoluyla demokratik bir sistemle yönetilen istikrarlı ve güvenli bir ülkede, körü körüne bir partinin, odağın, paranın, özelliğın ve bağlantının gözetilmediği, sadece adalet dengesinin gözetildiği adaletin olduğu güvenli ve istikrarlı bir ülkeyi arzuladıklarını söyledi. (Sudan Gazetesi, 15/08/2022).

Bu açıklamalar, Kurtuluş Hükümeti'nin zulüm ve insan haklarının baskı altına alınmasıyla dolu bir yönetimde bitkin olarak 30 yıl boyunca izlediği "ılımlı" İslam'ın ifadesinden başka bir şey değildir. Zira Sudan'daki yönetiminde, kamusal özgürlükleriyle demokrasinin olduğu ve anayasalarının buna göre belirlendiği sözde "ılımlı" İslam'ı uygulamıştır. Bu ise, yasamanın Allah'a değil insana ait olduğu, İslam'ın hayatın işleriyle hiçbir ilgisinin olmadığı, İslam'ın sadece Kur'an'ın ezberlendiği ve kamusal münasebetlerde tehlil ve tekbirlerin getirildiği derneklere hasredildiği ve yönetimde ise Kayserin hakkının Kaysere verildiği Batılı fikirlerin ifadesinden öte bir şey değildir! Reçeteleri tefeci Uluslararası Para Fonu tarafından belirlenen ekonomide ve evlilikle ilgili bazı hükümlerin dışında İslam'ın hükümlerinin gözetilmediği ve kafir Batı'yı razı etmek için uyguladıkları ve Allah'ın şeriatını sırtlarının arkasına attıkları kamusal özgürlükler olarak adlandırdıkları diğer şeyleri uyguladıkları sosyal nizamda da aynı şey geçerlidir.

Bunların ifşa olmasına ve "ılımlı" İslam hükümetinin düşmesine rağmen işte onlar bir kez daha taraftarlarını ayartıyorlar ve aynı "ılımlı" İslam politikasını benimsiyorlar. Oysa bunlar, İslam'ın layıkıyla kazandığı, İslam'ın kazandığı fikirler savaşında ifşa olan ve düşen laik demokratik kavramlardır. Nitekim bu, insanların bu yaklaşımı kaldırıp atmasında, onu güçlü bir şekilde reddetmelerinde ve onu sıradan insanlara karşı ikiye bölme ve aldatma olarak görmelerinde kendini göstermiştir. İşte Allah'ın şeriatıyla hükmetmek için çalışanlar, ümmete, ölüm kalım davasının dinine geri dönmek olduğunu ve İslam için onu uygulayan, ümmetini birleştiren ve davetini taşıyan yürürlükte olan bir devletin kaçınılmaz olduğunu anlatmak için ciddi bir şekilde çalışıyorlar ve ümmet de hak olan daveti kabul ediyor. Dolayısıyla İslam'ın yarım çözümlere galip gelmesi ve dünyaya yeniden hakim olması an meselesidir.

İslam, Müslümanlar için akidelerinde sebat edecekleri sabit bir zihniyet belirlemiştir; dolayısıyla Müslümanlar, hayatlarının tüm meselelerinde azim İslam akidesine ve ondan çıkan hüküm, fikir ve mefhumlara başvurmalıdırlar. Demokratik İslam zihniyetine gelince; bu, dini hayattan ayırma, dini misvak, tesettür ve nafilerle temsil eden ferde ait kılma üzerine bina edilmiş bir zihniyettir! İslam'dan başkasıyla yönetilmesine, faize, Batı ile bağlantı kurmaya, onu dost edinmeye ve Kurtuluş hükümetinin uyguladığı hayat hakkındaki mefhumların benimsenmesine rıza göstererek İslam'a muhalefet edilmesine gelince; ne kadar kötü ve İslam'ın hükümlerine ne kadar aykırı olursa olsun bunun bir zorunluluk olduğunu ve Müslümanın da bu konuda sessiz kalması ve onu kabul etmesi gerektiğini düşünüyorlar.

Onların İslam'ı anlamadaki doktrinleri, dini hayattan ayıran ve İslam'a karşı olan Batı'nın mallarını içeri sokmaktır. Bu ise, Allah Subhanehu katından gelen bir vahiy olan İslam'ın kabul etmediği bir şeydir. Laik Batı'nın tahakkümü altında İslam'ı tam olarak anlamakta aciz kaldıklarında, hakikatte İslam kılıfı giydirilmiş Batı'nın laik fikri kaidelerinin olduğu ve Allah'ın hakkında bir sultan indirmedeği fikhî kaideleri değiştirmek yerine bu gerçeği çarpıtırlar. Zira bu eski ve yeni kişiler, Batı'nın üretmiş olduğu eski ve yeni kişilerdir. Bu yüzden haktan yüz çevirdiler ve kafir kapitalist Batı'nın demokrasisini kucakladılar.

Demokrasi, vahiyden alınan şeriata aykırıdır. Zira demokrasi, halkı ilahlaştıran (yani onu ilah yapan) siyasi bir sistemdir. Dolayısıyla egemenliği halka vermekte ve anayasa ve kanunları yapan yasama organı da dahil olmak üzere onu devlette otoritelerin kaynağı yapmaktadır. İslam ise, yasama yetkisini vahye vermiştir. Dolayısıyla anayasalar ve kanunlar, beşeri kanun koyucular tarafından değil müçtehitler tarafından yapılan şerî bir anlayış yoluyla sadece nâsslardan çıkarılır. Bu nedenle İslam egemenliği halka değil şeriata vermiştir. Bu ise İslam ile

demokrasi arasındaki açık bir çelişkidir. Şöyle ki; bir politikacı, “İslam’ı inkar etmedikçe” ve Allah’ın şeriatıyla hükmedilmesini ve bunun dışındakilerin atılmasını emreden vahyin nâsılarına isyan etmedikçe demokrat olamaz.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يُضِلُّوهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا** **“Sana ve senden önce indirilenlere inandıklarını ileri sürenleri görmedin mi? Tağutu inkar etmeleri emrolunduğu halde, Tağuta muhakeme olunmak istiyorlar. Halbuki şeytan onları büsbütün saptırmak istiyor.”** [Nisa 60] Sözde İslami hareketleri, Batı’nın iktidarı sürdürmelerine izin vermek için razı olup kabul ettiği “ılımlı” İslam olarak adlandırdıkları şey için Batı’nın İslam’ın mefhumlarına ve standartlarına yönelik çarpıtmalarını kabul etmelerine sevk eden işte bu fikri kaymalardır. Nitekim bu kriterler, ABD RAND Corporation tarafından, Batı’nın İslam ile medeni savaşındaki stratejilerini ve yerel dahili araçlarla mefhumlarını tahrif etmeye yönelik çabalarını ortaya koyması için hazırlanması üç yıl süren ve 2007 yılında yayınlanan “İlimli” İslam Ağları İnşa Etme” başlıklı raporunda ortaya konmuştur. Tıpkı aynı kurumun 2004 yılı için, “Sivil Demokratik İslam... Ortaklar, Kaynaklar ve Stratejiler” başlığı altındaki bir önceki raporunda belirtildiği gibi. Bu kriterler şunlardır: Demokrasi fikrinin kabul edilmesi, yasaların çıkarılmasında insan yapımı kaynakların kabul edilmesi, Şeriatın uygulanmasının reddedilmesi, terör ve şiddetin reddedilmesi, bu düşüncenin (İlimli İslam’ın) desteklenmesi için İslami mirastan şerî nâsıların çıkarılmasına davet edilmesi ve uluslararası kadınların ve dini azınlıkların haklarına saygı gösterilmesi! Nitekim Batı’nın sapkınlarını benimsemesiyle, aynı şekilde cemaatlerin de kendilerini tanımladıkları bu iğrenç etiket su yüzüne çıktı ve “ılımlı” İslami hareketin bu liderliği, yönetime bakış açısı olarak demokrasiyi benimsediğini ifade etti.

Demokrasi ile İslam’ı meczetmeye yönelik herhangi bir girişim başarısız bir girişimdir ve asla başarılı da olamayacaktır. Zira demokrasi, iddia ettikleri gibi seçim mekanizmasını paylaşmak değildir. Aksine bir yönetim nizamı ve Allah’tan başkasına boyun eğmektir. Bu yüzden İslam ile demokrasiyi meczetme girişimi, şarabı meyve suyuyla karıştırmaya çalışmak gibi yüzeysel bir girişimdir.

Şurayı, demokrasinin bir benzeri olarak görmelerine gelince; bu, bu İslami mefhum üzerinden bir sıçrama olup onu, Halife’nin yasama konusu hakkında değil de sadece pratik bir mesele hakkında görüşünü beyan etmesi olarak tasavvur edilen sınırlarının ötesine taşımaktır. Yani şûranın demokrasiye benzetilmesi, demokrasinin yanlış bir şekilde sadece görüşün ifade edilmesi olarak sınırlandırılıp şu temel kavramın unutulmasıdır; “halkın halk için halk tarafından yönetilmesi”, yani halkı yönetmek için beşeri bir anayasa ve beşeri bir sistem olması. Dolayısıyla demokrasi, mütekamil bir yönetim sistemi iken, şûra ise Hilafetin olduğu İslam Nizamının altındaki şerî bir hükümdür.

O halde demokratik oyunda sahiplerini kabul etmesi için Batı ile kur yapma durumu sırasında “ılımlı” İslam’ın” demokrasiyi güzelleştirmeye yönelik tüm girişimleri, fikri ve siyasi bir ihlal olup İslam’ı anlamada ve Batılı demokrasinin doğası hakkında hüküm vermede aklın ve Şeriatın verilerine birlikte atlamak ise, siyasi bir intihar ve kötü bir fiyaskodur.

Bizler, İslami hareketlerdeki kardeşlerimizden, düşüncelerini Batı medeniyetinden ve onun pisliklerinden arındırmalarını, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafeti kurarak İslami hayatı yeniden başlatmayı kendileri için hedef yapmalarını ve buna ise, İslam temelinde ilk devleti kuran Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in izinden giderek ulaşımlarını rica ediyoruz. Büyük kurtuluş, işte budur.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Gâde Abdulcabbar (Ummu Evâb) – Sudan